

310x230

ЖЕНСКИЙ СВѢТЪ

съ

ПРИТУРКА „ДОМАШНЯ“, 5595

ПЕРИОДИЧЕСКО СПИСАНИЕ,

РЕДАКТИРАНО ОТЪ ЖЕНИ,

ЗА ГОСПОЖИ И ГОСПОЖИЦИ.

Списанието излиза дваждъ, на 1 и 30,
а Притурката веднѣждъ, на 10 число
въсѣки мѣсець.

Директорка: ТЕОДОРА Г. НОЕВА

Годишенъ абонаментъ
прѣдплатимъ.

I. На списанието:

За България 5 лева
„ странство 6 „II. На списанието съ
притурката:За България 7 лева
„ странство 9 „

Абонати се записватъ
направо въ дирекцията на
списанието и въ всѣхъ
тѣхъ телеграфо-почтен. стан-
ции изъ княжеството.

Оплаквания за нере-
довно испращане листа
приематъ се само въ ра-
стояние на единъ мѣсець
отъ издаването му.

Пратенитѣ за публику-
ване ръкописи назадъ се
не връщатъ.

Писма и ръкописи, не-
подписани и неозначающа
мѣстожителството на до-
писницата, не се прие-
матъ.

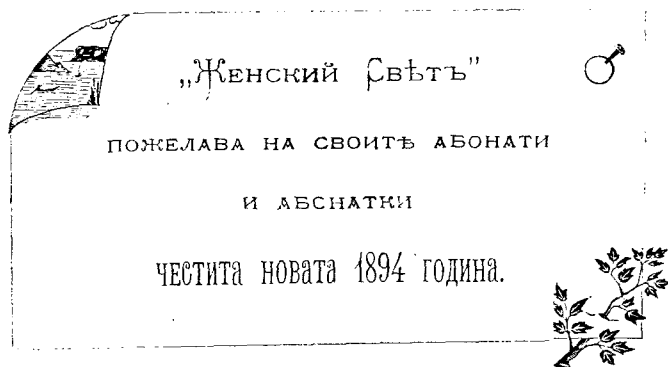
Писма неплатени не се
приематъ.

Всѣкакви обявления, от-
носящи се до госпожи и
госпожици, публикуватъ
се въ последната страни-
ца за 30 стот. редътъ.
За постоянни обявления
особени условия.

Писма, ръкописи и пари се испращатъ до: Дирекцията на Женския Свѣтъ улица Войнишка № 122

Съдържание:

Новата 1894 година. — Улучения на списанието ни
за втората годишнина. — Графология. — За образованието
на жената въ България. — Корреспонденция. — Обявления.

Новата 1894 година.

Намираме се въ края на 1893, а пменно
въ прѣдвечерието на новата 1894 година. Град-
ский часовникъ бие часа дванадесетъ; заедно
съ него и великий часовникъ на човѣческия
животъ тайпствено бие и обозначава захожда-
нието на старата година и изгрѣвянието на дру-
га нова!

Всѣки единъ неуспѣшно въ тоя моментъ се
замислюва върху значението на врѣмето за чо-

вѣка и неговата фантазия живо си създава кар-
тината за прѣминаването на старата и за ней-
ното наследване отъ новата година, като опри-
личава първата съ последната минута отъ жи-
вота на умирающъ човѣкъ, който се прощава
съ своитѣ роднини и домашни и съ просълзени
очи и блѣди уста взема отъ тѣхъ последния
сбогъ; а последната съ пристиганнето на нѣ-
кой очакванъ гостенинъ-роднина, за което нѣкой
усѣща голѣма радость, като че се е удо-
влетворило нѣкакво си негово вътрѣшно жела-
ние, та е олекнѣло неговото душевно положение
чрѣзъ намаляването на грижитѣ му.

А както нѣкой си има единичко желание да
говори съ новопрстигнѣлия за своето минжло,
да му расправи скърбѣтъ и грижитѣ за него,
тѣй еднакво всѣки единъ неволно се завлича
винаги въ мисли за своето минжло, особено за
всичко онуй, що му се е случило чрѣзъ минж-
лата година отъ самия ѳ първи день и до днесъ.

О! колко минжлата година ни се показваше
дълга, когато за пръвъ пѣтъ поздравлявахме
закоряването ѳ, нѣ колко пѣкъ скоро се е из-
минжла! Зимата се наследѣ отъ пролѣтъта, тя
пѣкъ отъ лѣтото, последнѣто отъ есенъта и по-
такъвъ начинъ ето ти още една година отива да
се загуби изъ бездѣлната бездна, отгдѣто никога
нѣма да се възвърне!

Колко ли скърби и разочарования не е причинила миналата година на човѣчеството! Какво бескрайно послѣдование отъ борби и горчивини не се развива прѣдъ ума ни, когато си припомнимъ за историята на истекшиятъ вече триста шестдесетъ и петъ дена! А тоя послѣденъ день, като че запечатва резултатитѣ отъ лошитѣ и несправедливи дѣяния на своитѣ братия, като че ни се отмѣстива за студенината която му ний показваме при истичанieto му, заминава, нѣ съ злобна усмивка ни показва, тръгването му колко на приближава до гроба, заминаването му върху колко бѣли дѣвически чела е напечатало бръчкитѣ си, колко то бузн е набраздило, колко свѣтящи и блѣстящи очи се загасили, колко устни сж завѣхнали, колко сърдца се умъртвили.

Жалостенъ дѣйствително би билъ животътъ, ако всѣки послѣденъ день отъ годината човѣкъ можалъ би само увѣхнали цвѣта и трѣнѣ да събере, за да увне прѣдопрѣдѣления за гроба на истекната година вънецъ. Срѣщу всѣко изгаснало сжествуване, колко ли такива нови сж изгрѣли! Срѣщу всѣки откѣснѣлъ трагедфелъ, колко ли нови и благоуханни чашки сж се отворили! Срѣщу всѣки завѣхнали за усмивка уста, колко розови и пѣжни устни сж се отворили за пръвѣ пътѣ въ радостенъ, кроткъ и невиненъ смѣхъ! Срѣща всѣко набръщено чело, колко такива сж се увѣчили отъ лучезарната свѣтлина на младостта! За всѣко лоштво дѣяние, колко такива добри.

Ето какъ се умѣривать печалнитѣ мисли по прѣдвечерието на новата година; особено, когато подиръ тѣхъ послѣдва въспоминанieto за добритѣ дѣяния, за извършенитѣ усѣхи, за подобрението на характера и за толкова други тѣмъ подобни пѣща, които непрѣмѣнно ще ни придадѣтъ нови сили, за да се хвърлимъ съ пълна надѣжда и радостъ въ обитията на новото, неизвѣстното, бъдѣщето!

Щастливи сж прочее ония, въ бюджета за истекната година на които за активъ се прѣдставлява съзнателното и свѣтното изпълнение на длъжността, велики и благородни дѣла, чедовѣколюбие, самоотвърженностъ и любовъ къмъ ближния, а за пасивъ — радостта, удовлетворението, изпълнението на желанията и мечтитѣ, здравето и щастieto. Щастливи сж ония, въ дома на които черниятъ демонъ на злото не е разсѣялъ расири, болѣсти, горчивини, или пъкъ

смъртта не е прѣбратила съ своя мразенъ джхъ живота на пѣкое любезно и сжбно сжествуване.

«Женский Свѣтъ» счита себе си за щастливъ, понеже може да посочи въ бюджета на народния напѣдѣкъ за истекната година на пѣколко благородни и хубави на и за българскитѣ жени дѣла, които ъж ознаменува.

Първо, на сдобиванieto Българския прѣстолъ съ Княгиния, напълно съответствующа съ идеала на българския народъ, особено же на женския полъ; второ, на учредяването и напѣдка на женско списание въ отечеството ни и поддържанieto му единодушно отъ всички учени и признающи великата му и благородна цѣль жени; трето, на инициативата, която почижхъ да зиматъ разни женски благотворителни дружества за основаването на пѣкои общественноползни учреждения, каквото, отварянieto на едно стопанско училище въ София подъ закрилството на благородната и ученолюбива госпожа П. Стамболова, прѣдседателка на Сѣфийското Женско Дружество «Майка» и най послѣ испращанieto на много жени въ странство за изучаванieto медицината, педагогиката и пр.

Ето мислитѣ, които неволно, както казахме по горѣ, ни се завъртѣхъ изъ ума по туй прѣдвечерие въ стаята ни прѣдъ свѣтлия огнь на огнището, когато пламъцитѣ на дървата въ него се гонѣхъ, пламвахъ и огасвахъ и ни се показвахъ да казватъ: «Виждъ на, ний сме картината на годинитѣ ти».

Тогавъ вътрѣшний приятелъ, оня, който не ласкае никога и който винаги е сериозенъ и важенъ, каза ни и той на своя редъ: «тамъ не е злото, нѣ въ туй, какъ си се послужилъ съ тѣхъ?».

Улучшения на списанието ни за втората му годишнина.

И най-немърливий, и най-бѣглий, и най-дремящий погледъ, хвърленъ надъ настоящия 1 й грѣй отъ втората годишнина на «Женский Свѣтъ», и даже само на заглавието и на съдържанieto, ще открие, че Дирекцията привежда вече въ изпълнение обѣщанията си, дадени въ послѣдния брой на първата годишнина, въ 24-й брой съ статията «Прѣгледъ върху I-та годишнина и програмата на Женския Свѣтъ за идущата година», относително улучшенията за настоящата вече нова година, и то срѣщу нама-

явяването на абонамента! Защото изведнѣжъ този погледъ ще забѣлѣжи отъ заглавието, че отъ до сегашната Притурка се създава почти ново списание съ съвсѣмъ самостоятелна програма и твърдѣ изразителното име „Домакиня“, а отъ съдържанието, гдѣто нѣма домашна медицина, съвѣти и др. п., какво ще бѣде горѣ-долу нейното съдържание.

И трѣбвало да се постъпи тъй, мислимъ: програма толкова широка и многообразна, каквато е на нашето списание, не е било възможно до тамъ да се приведе въ изпълнение точно, обстоятелствено и ползотворно, както би трѣбвало да се очаква Дирекцията не е, че не знаела това прѣди още да започне прѣдприятието си, та е искала да скрати, да слѣе разнитѣ части отъ програмата си: тя, напротивъ, още прѣди издаването на списанието, бѣ си ѣж прѣдначертала и изучила и най-дребнитѣ ѣ части; тя отначало още знаела голѣмото раздѣлене и подраздѣлене на това учение, което наричатъ прѣд-назначеніе на жената. Иъ тя всѣкакъ се помъчила, щото прѣзъ първата година, едно да покаже своята програма въ цѣлостъ съ всичкитѣ си раздѣления, и друго да турп основи на всичкитѣ ѣ части, за по-добро нейно разбиране; още, тя отначало не виждала нуждата да си раздѣли програмата на двѣ отдѣлни части, понеже се усѣщала въпнюща нужда за прѣдварителното развиванне на други по-важни нѣща, изиспняющи точно цѣлѣта за съществуването на единъ великъ общественъ въпросъ, въпросъ за жената, за която до сега се мислѣло, че не важна съвсѣмъ въ изпълнението на човѣшкото прѣд-назначеніе, че не тѣжела въ визитѣ на обществения животъ.

Иъ врѣме е вече, слѣтъ единъ по такъвъ пжтъ вървежъ цѣла година, слѣтъ едно такова въ скратена форма прилаганне програмата си, Дирекцията да преме за неѣжъ едно по-важно, по-научно разпрѣдѣленіе, по-отличително и по-естествено. Пюдъ на това разпрѣдѣленіе е създаването Притурката на ново списание, неотлъжимо отъ първото, безъ което невъзможно е неговото съществуване, безъ което то е недостатъчно и неподълнено, а слѣдователно и бесполезно, точно така, както теорията е недостатъчна безъ практиката или обратно. И тъй по първоначалното раздѣленіе програмата си на двѣ главни части: теория и практика, съумѣхме да раздѣлимъ и списанието си на двѣ такива: те-

оретическо и практическа. Програмата на първото ще бѣдѣтъ теоритѣ върху всичко относително жената, а на второто — нейната практика въ дома като домакиня, съпруга и майка. Затова съдържанието на първото ще съставляватъ статии за жената и нейния въпросъ тукъ, въ смисълъ, указванъ въ статията „Женский въпросъ въ България“, помѣстена въ Алманаха на Женский Свѣтъ за 1894 год.; а на второто статии по *домакинство*, шиење и кроене, кое е различно, а кое не, домашна медицина, разни съвѣти, домашна кухня, обяснения на обрасцитѣ и др. и. обстоятелствено и систематически.

Като сме положили ний туй за принципъ, рѣшихме се да прѣдвидимъ намалението на абонамента само за ония абонатки и абонати, които ще получаватъ въ сѣщо врѣме и двѣтъ списания, вървайки, че тѣ ще бѣдѣтъ напълно съгласни съ насъ и ще постъпѣтъ тъй, ако желѣѣтъ непрѣмѣнно да извлекѣтъ очакваната отъ списанието ни полза.

Съ това увѣрени сме, че на всичкитѣ ни читателки и читатели ще имъ бѣде твърдѣ ясно вече, като какви сѣж и колко сѣж важни подобренията, които Дирекцията ще направи прѣзъ тая година за списанието си. За това, като принасиме повторно нашитѣ благодарности къмъ всичкитѣ ония, които или нравствено, или материално сѣж ни подпомогнали прѣзъ истекнатата година въ по-възможности по-точно и по-добро изпълнение дѣлото ни, ласкаемъ се отъ надѣжда, че и за тая година, даѣе още по-охотно и по-добрѣ, ще бѣдемъ подпомогнати, за още по-добро и по-точно изпълнение и приложение на програмата ни!

Графология.

Думата графология е гръцка, а на български точно може да се прѣведе *писмолосие*. Така е нарѣчена една новооткрита наука, чрѣзъ която може оня, който ѣж владѣе, да опрѣдѣли характера, да познае обичаитѣ, да открие недостатѣцитѣ на коя да е личность, безъ разбѣпра се, да ѣж познава съвсѣмъ и безъ да е чулъ нѣкога да се говори за неѣжъ нѣщо, само като разгледва съ внимание нѣколко реда писани отъ неѣжъ! Графологитѣ, т. е. хората, знающа тая наука, еднакво съ прочутия Буффонъ, който е казалъ: «le styl c'est l'homme», като твърдѣ мѣдро е показалъ съ това, че душевнитѣ каче-

ства на човѣка се узнаватъ по съдържанието само на едно негово писъмце, казватъ ни: дайте ни четире реда, писани отъ собственната Ви ръка, и ще ви кажемъ какъвъ сте човѣкъ

Понятието за графологията съществува още отъ старо време, понеже, когато Сократъ говорѣлъ «познай себе си», другъ единъ философъ не по-малко познатъ, отколкото първий, увѣрявалъ, че нѣколко черти отъ писмото на кого-да е сж достатъчни, да покажатъ на единъ опитенъ за туй човѣкъ коренно характера на ближнии си; въ послѣднѣо обаче време тя е до толкова разслѣдвана и изучена, щото се е възвишила до степенъ на наука отдѣлна, можемъ да кажемъ, която не малко, върваме, ще подѣйствиува върху хода на обществото. Особенно въ Франция много дѣятелно се занимаватъ съ графологията; съставени сж тамъ цѣли дружества, на които членовѣтъ исклучително се занимаватъ съ неѣ; много журнали сж учредени нарочно само и само за тѣзи наука; всѣко списание въ подробностъ излага характера на нѣкоя прочута личностъ, като изяснява и чѣртитѣ, по които припознаватъ за тѣхъ еди-кой си недостатѣкъ или еди-кое-си прѣимущество, които тѣ сж притежавали.

При все това обаче не се съмняваме никакъ, че всички, които четатъ за пръвъ път тая ни статия въ България и за пръвъ път чуватъ за съществуването на нѣкаква си наука графология неволно ще ни се присмѣятъ и ще помислятъ даже, че тя е рогата лъжа, шарлатанство! На таквато ний отдаваме до нѣидѣ си и право, защото, когато единъ ученъ ужъ и високопоставенъ мъжъ въ Парижъ е претендиралъ публично: «че графологията не е съвсѣмъ наука серпозна и че откритието ѣ е една краевѣковна (fin de siècle) глупостъ!», колко повече нѣматъ право да мислятъ тѣй, както сме казали, хора, що за пръвъ път слушатъ за графологията. На таквато прочее, които мислятъ за графологията и поддържатъ за неѣ, че тя не е съвсѣмъ серпозна наука, че тя е глупостъ, шарлатанство, ний сѣпатаме за длѣжностъ да докажемъ, че никакъ не прилѣга на човѣкъ добръ възнитанъ и образованъ да мисли по такъвъ начинъ и да му разяснимъ вѣратцѣ, какъ и на кои основи тѣзи наука въ послѣднѣо време се е распространила толкова, щото малцина вече не знаѣтъ за нейното съществуване и успѣхъ, а

именно ония, що не сж отъ онитѣ увѣрени за нейнитѣ истински и точно научни резултати.

Ако тия хора, които поддържатъ, че графологията не е съвсѣмъ наука, основана на здрави основи, бихж имали добрината да се позамислятъ за единъ моментъ върху пропехождението на графологията и да испитатъ нейното естество, то тѣ непрѣмѣнно не бихж закъсѣли да признаѣтъ, че съвсѣмъ неправо мнѣние сж си съставили изведижажъ за неѣ. Че това е тѣй, всѣки може да опита: вземѣте напримѣръ двѣ писма, писани отъ едно и сжщо лице, нѣ въ различни обстоятелства: едното писано въ време на голѣма скърбъ, а другото — въ време на голѣма радость, когато всичко около писача изглеждаше розово... Не трѣбва съвсѣмъ нѣкой да бжде опитенъ графологъ, за да познае, кое отъ двѣтъ писма по кое обстоятелство е писано, т. е. кое е писано, когато лицето е страдало отъ морална или физическа скърбъ, и кое — когато то успѣшало голѣмо щастие: въ първото писмото ще бжде проточено, линиитѣ ще бждатъ наклонени отъ горѣ къмъ долу и послѣдната буква на думата ще се вижда, че е паднѣла неволно отъ перото; догдѣто писаното въ второто писмо ще бжде на всждѣ еднакво, постоянно, редоветѣ повече въсходящи и окончателнитѣ черти на думитѣ подигнати чрѣзъ разни закривенни. Нѣ радостта и скърбта въ писанието се види ясно, когато се присѣтствува въ време на писанне; графологътъ обаче има други още тайни срѣдства, съ помощта на които може да открие много нѣща въ писмото на нѣкого си, относительно неговия характеръ и пр. Той, щомъ има прѣдъ себе си, да кажемъ, една страница, писана отъ Васъ, никакъ не ще се двоуми да каже: честенъ ли сте или не, скроменъ ли или гордѣливъ и лицемѣрецъ; интелигентенъ, вѣренъ, живъ, виролавъ, или хладнокрѣвенъ: постояненъ ли или не въ чувствата си, т. е. такъвъ; на когото не трѣбва да се върва много; уменъ ли, разсѣдливъ ли, съ силно ли въображение, способностъ, сладостъ, твърдостъ, изнѣженостъ, гнѣвливъ или търпеливъ, може ли да се прѣструвате или сте искрененъ, лакомъ, разуменъ, веселъ, недовѣрчивъ и пр. пр. Ще ви каже, най-послѣ, тѣй вѣрно вашия характеръ, като че е живѣлъ постоянно съ васъ.

Когато нѣкога се отнасите до нѣкой графологъ, за да ви каже той недостатѣцитѣ или каче-

ствата, добръ ще бжде—ако и да не е до тамъ нужно — да му кажете, мъжъ ли сте или жена, както и възрастта си; а ето защо: нека си прѣдположимъ, че имаме прѣдъ очи едно писмо, писано съ треперяща ръка; ако то е осомжѣлно, то непрѣмънно причината е възрастта; ако ли, напротивъ, то принадлежи на единъ младъ и строгъ животъ, то тогава графологътъ ще му открие причината. Въ интересъ е прочее на оновова, който се допитва до графолога, да му достави тия свѣдѣния.

Въ България графологията е още и извѣстна; нѣ дирекцията на списанието Ви «Женский Свѣтъ», като има за цѣль да направи голѣми улучшения по него за настѣпналата вече нова година, вѣзла е въ споразумѣние съ мене, щото да давамъ азъ опрѣдѣлението на характера на онния отъ абонатитѣ и абонатитѣ, които бихъ поискали това чрѣзъ директорката Г-жа Т. Т. Ноева.

Ето прочее условията, подъ които могатъ желающитѣ да познаѣтъ своя характеръ:

Трѣбва абонатитѣ или абонатитѣ, желаючи да придобѣятъ графологически анализъ на писмото си, да испратѣтъ до дирекцията на списанието едно какво-да е писмо отъ *около двадесетъ реда*, писано отъ собственната имъ ръка въ два екземпляра, по възможности съвсѣмъ еднакви, на хартия по прѣдпочтение *бѣла съвсѣмъ* (неначертана) и подписано съ пѣкой псевдонимъ, като покажѣтъ и своята *възраст* и прибавѣтъ въ писмото си суммата отъ 2 лева, възнаграждение на графолога.

Дирекцията на списанието се натоварва да прѣпрати писмата до графолога, а подиръ 15 дена най-късно интересующитѣ ще си получатъ отговора, напечатанъ въ журнала.

Ония, които бихъ желали да получатъ отговора *направо*, т. е. безъ да се напечата въ журнала, ще трѣбва да прибавѣтъ къмъ писмото си до Дирекцията 5 лева.

Опитайте и ще видите!

Mlle Camille d'Ardenne.

За образованието на жената въ България.

(Писмо отъ Натвѣнъ).

Писмо II.

Жената и нашата интелигенция.

Азъ много искамъ да поговорѣмъ съ читателитѣ и читателкитѣ на «Женский Свѣтъ» за това обще-

ство отъ хора, което се казва интелигенция. Тукъ думата ще има една млада жена. Каква е днесъ нашата интелигенция? На този въпросъ нашата преса различно се отзовава. Различний отзивъ се състои въ това, че единъ казватъ имаме интелигенция, други правѣтъ апелъ къмъ неѣ по различни политически и общественни въпроси; трети намиратъ убита въ обществ. животъ — че ти се лута изъ мрака; а пети, че ти е заспала и че живѣе въ едно такова житейско, така да го кажѣ, течение, което ѣ постоянно тика къмъ сънливостъ.

За нашата интелигенция има много нѣщо да се каже: за да Ви док-жъ това, азъ ще насочѣмъ на това, че има хора у насъ, които сѣмъ зачекнали този въпросъ само отгоръ; мислитѣ, които Г-нъ Т. Влайковъ неказва въ една статия за нашата интелигенция *) беки не сѣмъ отъ голѣма важностъ за сегашната ни интелигенция? Мислитѣ, които се неказватъ въ една брошурка «задачата на интелигенцията **») беки не правѣтъ никакво впечатление на онзи, който ги исчете? Ами още колко има писано по нашитѣ периодически списания за нашата интелигенция и то се въ смисълъ такъвъ: че развитието на сегашната наша интелигенция е слабо и че трѣбватъ условия за по-удовлетворително развитие — за да се изроди нѣщо по-свѣстно, по-живо и по-достойно. Това се чувствува днесъ и то ще трае за много дълго време.

Наистина, читателко, че вий ако се взрете похубаво въ сегашния ни животъ, вий ще намѣрите такъвъ контрастъ отъ отношения, гдѣто душата ни ще се покърти. Абе я си помислѣте малко върху името жена и върху самото човѣшко сѣщество, което носи това име! До колко насъ сѣмъ ни унизили тѣзи общественни условия, щото да не виждатъ можетъ нищо друго достойно у насъ, освѣнъ «жена дългокоса, плиткоума». Такива единъ понятия сѣмъ развратъ въ името на човѣшкото живуване да живѣе човѣкъ като братъ на човѣка. Ахъ обидно ми е тукъ да ви привеждамъ примѣри и факти изъ дѣйствиелния животъ, за да ви покажѣ, какъ скотски се отнасятъ нѣкои мъже къмъ женитѣ си Вий читателко, можете сами да ги видите въ дѣйствиелностъ. Вий ще видите съгласие въ неравни бракове, ще видите несъгласие въ вчера ожечени съпрузи, ще видите съззи на майки, на свекърви на бащи, на пѣстори и мащехи, ще видите кавга между братни и сестри, ще видите... и още какво нѣма да видите? Картината е ясна, животътъ е въ борба.

(Слѣдва.)

Корреспонденция.

Г-н и Г-а Т. З. Галибаровъ *Сориз*, Раева, Г. Апостолъ, В. Митишев *Силис*, А. Стоянова, А. Кожухарова *Шуменъ*, Подполя, Голубаровъ *Алба*, А. С. Русевъ, Т. Т. Гладневъ, Ст. Величковъ, М. Поповъ, Нв. Рачова, В. Ивановъ, Д. Водичаровъ *Бургасъ*, Е. Бѣровска Т. Груяова *Пловдивъ*.

*) гд. «Мисль» кн. I. год. III стр. 7, 1893 г.

**) «Задача на Интелигенцията» издава дружество «Новъ Животъ» Сѣния 1893 г.

Бабановъ *Османъ-Назаръ*, В. П. Константинова *Свищовъ*, Е. Бонджиева *Славова*. Получихме стойността на едногодишното течение на списанието, заедно съ притурката.

Г-нъ Ив. Поповъ *Свищовъ*, получихме 58 лева за сѣтка на Г-а Самоковлиевъ, Бонджиевъ, П. Фичевъ, А. Палковъ, Е. Станчевъ, В. Велевъ, З. Дюлгерова; благодаримъ за услугитѣ Ви. Г-а Е. Славкова не плати абонамента си. — Г-нъ А. К. Прокадия Изгубенитѣ броеве отъ ново се испратихъ до Г-ца Т. М. Балбуларъ. Г-жа Юр. Ночкова с. *Дичинъ*; цѣлогодишното течение отъ 1893 г. нмае; пишете ни, ако искате да Ви пратимъ. — Г-н и Г-а М. Ковачева *Руссе*, А. Оцева *Разградъ*, Н. Драгановъ *Еленъ*, Кунчевъ *Ловечъ*; получихме стойността на едногодишното течение на списанието заедно съ Доманинта за 1894 г.

Съ спомоществателитѣ на Алманаха.

Г-н и Г-а Г. А. Ивановъ *Балчикъ*, М. Дичевъ *Силистра*, Ив. Савунджиевъ с. *Чиръ*, Ев. Антонова *Плевнъ*, К. Илиева, Поруч. Пенковъ, В. Геловъ *София*, Т. Матеева *Тулча*, Б. Паскова *Лисковецъ*, Е. Анашова *Добричъ* М. Бесарабова *Руссе*, Т. Шипмановъ *Хасково*, Ив. Х. Стояновъ *Кистендѣже*, Г. Серафимовъ *Пловдивъ*, Бабановъ *Османъ-Назаръ*, И. Попова *Лукочитъ*, Калит. Желѣбова *Силистра*, писмата съ записанитѣ абонаменти по Алманаха и паритѣ получихме; благодаримъ за готовността Ви.

Г-н и Г-а Ст. Александрова *Сливенъ*, Т. З. Газибаровъ, Н. Великова *София* С. П. Софянинева *Пловдивъ*, М. Н. Ковачева *Руссе*, Ж. Ивановъ *Ямболъ*, Ю. Георгиевъ, Ж. Вълкановъ с. *Балчикъ*, Хр. Венкова *Славова*, Н. Шипковъ *Разградъ*, Юр. Ночкова с. *Дичинъ* Цв. Бонджиева *Плевнъ*, Н. Касабова, З. Дюлгерова, З. Попова *Свищовъ*, А. Кожухарова *Шуменъ*, Ст. К. Вапцаровъ *Хасково*, Житарова, К. Барухъ, П. Барухъ *Варна*, т. Желѣзова *Айтосъ*, К. Матеева, Ф. Найденова *Пловдивъ*, Кунчевъ *Ловечъ*, Бонджиева *Славова*. Получихме стойността на Алманаха, благодаримъ.

Г-нъ Тодоловъ *Тръвна*. Получихме поканата Ви.

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОТВАРИ СЕ ПОДПИСКА

ЗА

СПОМОЩЕСТВУВАТЕЛИ

НА

ЮРИДИЧЕСКО СПИСАНИЕ

ГОДИНА ШЕСТА.

Отъ 1-й Януарий 1894 год. извѣстно вече на читающата българска публика **Юридическо списание** почва своята **шеста годишнина**. Списанието прѣзъ тѣзи година ще се занимава:

1) съ статии по всичкитѣ части на юридическитѣ и държавни науки, които ежедневния нашъ сѣдебенъ и държавенъ животъ повдигатъ;

2) съ догматически статии по правото, прѣд-назначени да поучаватъ нашитѣ неюриспти сѣдии и адвокати и слушателитѣ на юридическия от-дѣлъ при висшето училище;

3) съ практически случаи т. е. съ изложението на ония дѣла граждански и уголовни, разгледвани отъ Върх. Касс. сѣдъ, на които разрѣшението и приетото отъ най-висшия нашъ сѣдъ обяснение на закона служатъ за общо ръководство на сѣдилищата и частни лица;

4) съ съобщаване разни новини домашни и инострани, въпроси, които интересуватъ юриспти и сѣдилищата и

5) съ книжовни извѣстия върху юридиче-

скитѣ книги и списания, които се появяватъ у насъ и въ странство, особено славянскитѣ.

При това **Юридическо списание** ще принася на читателитѣ си въ прѣводѣ най-отлични статии по правото отъ знаменити юриспти и нѣма да отказва колонитѣ и на статии по нашето обичайно право.

Юридическо списание прѣзъ 1894 г. ще продължава да печата коментара на Г-на Тончева по новия законъ за «задълженята и договоритѣ».

Каните всички наши досегашни абонати да обновятъ подписката си и **за шестата година на Юр. Списание**.

Стойността на абонамента 10 лева се внася въ прѣдплатата и се испраща **А. Каблешкову въ София**, членъ въ Върх. Кас. сѣдъ.

Абонаменти се приематъ отъ всички телеграфопощенски станции въ България.

Издателитѣ.

Конкурсъ.

Българското Музикално Дружество въ София расписва конкурсъ съ премии за една художественна пѣсенъ, написана въ български националенъ духъ. Отъ прѣдставенитѣ най-добри пѣсни първата ще бѣде наградена съ 150 лева зл., а втората съ 100 лева зл. Композиторитѣ, които желаятъ да участвуватъ въ тозъ конкурсъ, задължаватъ се да испратитѣ своитѣ произведения подъ псевдонимъ до прѣдсѣдателката на българското музикално дружество и то въ тримѣсеченъ срокъ отъ датата на настоящето обявление.

Музикалното дружество запазва си правото за напечатване награденитѣ пѣсни.

София, 4 Декември 1893 г.

Отъ Настоятелството
на Бълг. Музикално Дружество.

Резултата

отъ лотарията на Софийското Женско Дружество «Майка», теглена въ помещението на Стопанското Училище, на 5 Декември 1893 година, всѣки отъ интересующитѣ се може да види въ вѣстникъ «Свобода» брой 1268.

При това се съобщава на спечелившитѣ, които се намиратъ вънъ отъ София, да проведѣтъ билетитѣ си до нѣкои тѣхни приятели, тамъ, за да имъ прибержтъ спечеленитѣ нѣща.